

Links Ecologisch Forum (LEF)

Forum Gauche Ecologie (FGE)

Radicaal Groen Linkse Partijoverstijgende Beweging

Mouvement Radical Rouge et Vert, au-delà des Partis

In mijn geval zou u zelf toch ook vluchten?

Geplaatst op zondag 23 december 2012 |

SHARE

Het is 7 uur 's morgens. Een lange rij mensen staat voor een overheidsgebouw. Ze komen uit de hele wereld. Asielzoekers. Ze staan daar met een levensbelangrijke vraag: ze vragen asiel in België. Want in hun eigen land is het te gevaarlijk. Daar konden ze niet blijven. Ook ik stond daar ooit in die rij. Te wachten op een nieuw en veilig leven.

Omdat u mensenrechten belangrijk vindt. En omdat u vindt dat iedereen recht heeft op een veilige toekomst. In 2009 moest ik vluchten uit Soedan. Vluchten voor de conflicten en voor het geweld. Het regime onderdrukt iedereen met een eigen mening. Zelf was ik in Soedan woordvoerder van een vrijheidsbeweging. Dat viel niet in goede aarde bij het regime. Ik werd geïsoleerd en dreigde opgepakt te worden. Weet u wat er dan gebeurt? Dan word je geslagen, krijg je geen eten en mag je dagenlang niet slapen. Dan zou u zelf toch ook vluchten? Ik vluchtte naar mijn buurland Libië. Maar ook daar was ik niet veilig. Nooit vergeet ik de dag waarop ik me op tv, live, negatief uitsprak over Omar al-Bashir, de president van Soedan. Ze dachten dat ik een Amerikaanse spion was. En opnieuw moest ik vluchten. Stel u even voor dat u weer moest vluchten. Waar zou u naartoe gaan? Juist ja, ergens ver weg van het gevaar. Zelf kwam ik naar Europa. In juli 2009 was dat. Het was warm toen ik hier in België aankwam. Ik sloot me aan bij de rij asielzoekers voor dat overheidsgebouw. Het bleek de Dienst Vreemdelingenzaken te zijn. U hebt er wellicht al van gehoord. We kregen er allemaal een nummer. En we wachtten. Dat is het eerste wat ze je vragen. Daarna mocht ik mijn verhaal doen. Ik kreeg veel informatie tegelijk. Heel verwarrend allemaal. 's Middags moest ik een uur naar buiten omdat de ambtenaren dan een uur pauze nemen. Ze verwezen me door naar een 'Soeppunt' van de ngo Vluchtelingenwerk Vlaanderen. Na vijf minuten kwam een man me ophalen. Samen met de andere asielzoekers van die dag. Dirk heette hij. Hij bracht me naar het Soeppunt, een paar honderd meter verder. Ik kreeg er een kom warme soep en een stuk krokant brood. Ik zocht voor mezelf een plekje aan een van de tafels. Zoë, een vrijwilligster, kwam bij me zitten. Ze vroeg of ze even met me kon praten. Zoë vertelde me meer over de asielprocedure. Ze zei dat ik een advocaat kon nemen. En ze drukte me op het hart dat ik altijd de waarheid moest vertellen. Die informatie is van onschatbare waarde voor een eerlijke asielprocedure. Al heel wat kalmer en met veel meer kennis van zaken ging ik die namiddag terug naar de Dienst Vreemdelingenzaken. Ik kreeg een opvangplaats. Daar zou ik wonen zolang mijn asielprocedure duurde. Ik doorliep de hele procedure. Ik volgde taallessen. En ik werd erkend als vluchteling. Ik mocht in België blijven. Eindelijk was ik veilig. Wat zou u dan doen? U zou toch ook iets willen terugdoen? Voor mij was de keuze gauw gemaakt. Ik werd vrijwilliger bij het Soeppunt van Vluchtelingenwerk. Mijn eerste ontmoetingen in het Soeppunt lieten me niet los. En wie kan er uiteindelijk beter mensen in nood helpen dan iemand die hetzelfde doormaakte als zij? Ze hebben nu meer dan ooit hulp nodig. U weet dat het crisis is. Ook voor het Soeppunt. Ze dreigen te moeten sluiten en kunnen mijn en uw steun goed gebruiken. Met mijn verhaal sta ik jammer genoeg niet alleen. U hoorde natuurlijk al over het geweld, de opstand en de doden in Syrië. U ziet het elke dag op het nieuws. Duizenden mensen vluchtten al weg uit Syrië. In het Soeppunt leerde ik begin dit jaar zo'n Syrische vluchteling kennen. Khaled*. Hij vluchtte samen met zijn vrouw en hun dochtertje van vier. Ik spreek Arabisch. Zij ook. Dus hielp ik ze en gaf ze die eerste levensbelangrijke informatie. En ik kalmeerde ze. Net als Zoë mij drie jaar geleden geruststelde. Onlangs hoorde ik dat het gezin van Khaled nu de asielprocedure doorloopt, dat ze taallessen en lessen maatschappijleer volgen, en dat ze hopen op een veilige toekomst in België. Naar de gruwel van Syrië kunnen ze niet meer terug. Zoals Khaled en ik zijn er nog meer mensen op de vlucht. Ook zij vragen asiel in België. Ook zij hebben nood aan die eerste levensbelangrijke informatie, aan die warmte en die geruststelling. Ik kon niet aan de kant blijven staan en toekijken. Ik besloot iets te doen. Wilt u ook graag iets doen? Al voor 40 euro zorgt u ervoor dat 20 asielzoekers brood met warme soep krijgen in het Soeppunt. Dat lijkt niet veel, maar die soep is voor ons, de vrijwilligers van Vluchtelingenwerk Vlaanderen, een warm aanknopingspunt om met die mensen een gesprek te beginnen. Toen ik pas in België was, heb ik zelf ondervonden hoe cruciaal zo'n gesprek is. Het handigst is als u gewoon hier klikt. U komt dan op onze website waar u met uw bankkaart veilig en gemakkelijk online uw gift kan overmaken. Maar u kan natuurlijk ook uw gift overschrijven naar rekeningnummer 001-1559883-05 van Vluchtelingenwerk Vlaanderen. Vermeld in de mededeling gewoon 'Soeppunt': dan komt uw geld vanzelf bij ons terecht. Stort vandaag nog. Het Soeppunt dreigt te moeten sluiten. Uw gift is dus meer dan ooit belangrijk voor mensen op de vlucht. Voor uw gift krijgt u vanaf 40 euro op jaarbasis een fiscaal attest waardoor u minder belastingen betaalt. Voor uzelf maakt dat uw gift lichter. Voor de asielzoekers blijft de soep een warm teken dat ze hier welkom zijn. Alvast bedankt voor uw warme blik van solidariteit, Alhadi, vrijwilliger voor Vluchtelingenwerk Vlaanderen PS: Alhadi is geen fictief persoon. Vluchtelingenwerk dankt hem oprecht voor zijn bereidheid publiek te getuigen, ondanks de vervolging die hij kende. Zo helpt hij ook andere vluchtelingen. Klik hier om met uw giftmensen zoals Alhadi of Khaled te helpen. Het verhaal van Khaled is gebaseerd op waargebeurde feiten. Enkel zijn naam werd veranderd omdat het gezin in angst leeft herkend te worden. Angst die opgewekt wordt door het huidige Syrische regime. Khaled blijft daarom liever anoniem. Vluchtelingenwerk Vlaanderen v.z.w. | Gaucheretstraat 164, 1030 Brussel | Tel.: 02/274.00.20 | mailto: alhadi@vluchtelingenwerk.be "> alhadi@vluchtelingenwerk.be